

Met de 'Pieterneel' naar New York

In de telegraaf van december 2007 stond een artikel met oproep aan historische schepen, om mee te gaan naar de viering van 400 jaar Henry Hudson. Met nog 160 andere schepen hebben wij ons aangemeld. Maar vanwege hoge vrachtkosten zijn er uiteindelijk maar 18 schepen vertrokken. Dankzij gulle sponsors, die ook deels met ons meevoeren, konden we gaan. Ondermeer dankzij hen kon de Pieterneel op transport via de vrachtboot de Wiel van Leeuwen. Als tegenprestatie hebben we hebben wij vele rondjes gevaren met families, bedrijven en heel veel mensen uit ons dorp. Ook hebben we op de "Dag van Leeuwen" Rode Poon gebakken (ons schip is een Zeeuwse Poon) en werd er een oorlam geschonken; Schrobbeleer, gesponsord door Bart Gijberts vertegenwoordiger van dit goedje, LEKKER!!!!

Reisverslag:

In Harlingen werd de Pieterneel geladen in een vrachtschip om alleen naar New York te varen. Via internet konden we de hele tocht volgen.

Op 28 augustus zijn wij zelf met 3 van onze gasten naar New York gevlogen, maar de Pieterneel was nog niet gearriveerd. Via via konden wij in Pensylvenia logeren bij Erwin van Uden, en geboren Ossenaar, en zijn vrouw Miranda. Hij heeft met zijn ouders over de hele wereld gewoond en stelde hun hele huis voor ons open. Zij wonen wel 160 km van New York, maar niets was hem teveel; afhaken van het vliegveld, omgeving laten zien en tot slot weer terug brengen naar New York toen de Pieterneel was aangekomen. Heerlijke mensen!!!

Op 3 september, de verjaardag van NEL, gingen we naar onze boot, die in de wijk Brooklyn gelost zou worden. Maar helaas voor de Pieterneel en nog enkele anderen werd het te laat.

Daar stonden wij met 5 personen onze bagage en boodschappen. Na overleg met de Kapitein van het vrachtschip mochten we gelukkig op de Pieterneel slapen. Dat betekende wel dat we 8 meter diep die enge steile trappen in het ruim af moesten dalen. Aan

boord gekomen stonden er 72 flessen berenburger jenever en 200 blikjes Heineken (sponsoring) dus we konden gaan feesten. Riet speelde lang zal ze leven op haar accordeon en met de burens hebben we nog lekker gefeest.

Vrijdag 4 sept om 10 uur werd de Pieternel gelost

en zijn we gelijk gaan varen. Maar waarheen en hoe te varen???? We hadden de vaarkaarten ook nog niet gezien. Alles ging goed, er loopt hier getijde van eb en vloed en die kan bij HELLS GATE behoorlijk zijn wel 7-9 km per uur.

Maar de Pieternel staat voor niets. Op naar Nordport dat is ongeveer 60 km de Long Island Sound op, groter dan de Oosterschelde. Ja het is tenslotte Amerika. Er was ook een Giethoornse punter bij die we op sleeptouw namen omdat die Amerikanen met hun grote boten heel hard voeren en enorme golven maakten. Het is een wonder dat het allemaal goed ging want de Punter stond soms bijna rechtop. Bij aankomst was er muziek en hadden de mensen erg veel belangstelling voor onze boten. Men vroeg zich af waar die 'houten vleugels' (zwaarden) voor waren? en of we zelf overzee hadden gezeild van Nederland naar New York? Ook was er veel verbazing over de leeftijd van onze boten.

De volgend morgen naar Rey, DE 'America Yacht Club' en als je daar lid van bent dan heb je HET gemaakt. De tocht van ongeveer 35 km ging over prachtig, goed beboeid water. Belangrijk want buiten de boeien lagen scherpe rotsen onder water. In Rey

aangekomen wederom een grootse ontvangst met veel oud Hollanders. Een clubhuis als een juweel op een landtong afgeschermd door rotsen. Binnen was er een heel rijk interieur met vele half modellen van jachten en koloniale meubelen. Dametjes van +/- 80 jaar zo teer als porselein met mooi zilver, hoog gewatergolfd haar. ,Piet durfde ze haast geen hand te geven. Ze kwamen de schepen bekijken maar konden niet meer op de boten komen.

's Avonds de gebruikelijk Amerikaanse BBQ: groot, veel en lekker!!!!. Een mevrouw bood aan onze was te doen; super toch! Nel spreekt al een aardig woordje Engels en Piet en Frans redden zich met armen en benen en plat LAUWS. Zondag voeren we een wedstrijd met gasten van de jachtclub. Wij hadden de oud 'Commedor'(voorzitter) van de club als gast aan boord. Meneer Schubert was 87 jaar en kwam, in korte broek met rillende benen en handen, maar een volle kop met haar en een vrouw van 57 jaar. Daar was piet jaloers op (waarop? Zijn haar of HAAR). We hebben wel gezeild maar niet met de wedstrijd mee gedaan in verband met het weer; windkracht 6 en hoge golven. Maar voor de anderen was het een spektakel. Na afloop nog een heerlijke borreltje met de gasten gedronken en 's avonds weer een BBQ barbecue, na de vlagstrijk ceremonie: Plots een kanonschot, iedereen gaat staan, is stil en de hand op het hard, zingt het volkslied, de vlag wordt gestreken dan weer een kanonschot, en alles gaat weer door met eten en praten.

Maandag 6 september gaan we richting New York waar we, aan een speciaal gelegd Ponton, een overnachtingsplek kregen. Jachthavens zijn hier heel duur: 45 dollar per strekkende meter schip per 24 uur en daar wij 15 mtr zijn... tel uit je winst. Nu gaan we eerst naar het Vrijheidsbeeld om foto's te maken om onze sponsors te laten zien dat hun vlag in Amerika gewapperd heeft. Dat ging nog maar net goed, want iedereen was zo druk met fotograferen dat we te dicht bij het beeld kwamen en bijna geen water meer onder het schip hadden.

Dinsdag haalden we de Nederlandse marine kruiser TROMP en nog enkele andere oorlogsbodems binnen. We brengen dan gezamenlijk een eerbetoon aan onze Prins en Prinses. Op de Pietermel waren wij in 'klederdracht' met klompen en accordeon.

Daarna weer terug naar de Long Island Sound jachthaven Port Washington waar we weer veel belangstelling trokken. Door een gebroken gaskabel hadden we problemen met het afmeren. Door ontzettend aardige hulp van lokale mensen werd de volgende ochtend een nieuwe kabel aan boord gebracht en was het probleem opgelost.

We hadden zoveel uitnodigingen van de jachthavens rondom New York dat we een heel dag program eraan hadden. Na enkele bezoeken ontmoeten we opnieuw Johannes vd Pol, een Nederlander die op Manhattan woont. Hij heeft alle havens geregeld en brengt iedere keer heerlijk stokbrood en franse kazen voor ons mee, want het normale brood is hier nogal zoet en klef. We overnachten weer aan het ponton in Brooklyn.

Vandaag vrijdag 11-9 krijgen wij nieuwe gasten erbij aan boord: 10 advocaten uit Holland. Door het slechte weer: windkracht 8 met veel regen zijn de gasten net verzopen katten. We verwarmen ze

met koffie en een borrel, maar ze besluiten om terug naar de stad te gaan.

Zelf gaan we ook een kijkje nemen op Manhattan, Wall street, Ground Zero, Times square, Braodway en natuurlijk Empire State.

Vandaag, zaterdag mogen we Willem en Maxima een handje gaan geven, maar omdat we gasten hebben sturen we Ton en Joyce Zaal daar op af. Een uitnodiging om bij ons aan boord te komen, werd helaas afgeslagen. We gaan zelf met de andere gasten een rondje om Manhattan varen, een hele mooie tocht van ongeveer 45 km.

Dan is het Zondag, de dag van de grote parade we moeten om 10 uur verzamelen en gaan pas om 12 uur voorbij het marineschip de Tromp, waar het prinselijk paar op staat. Later komen Willem en Maxima kort langs onze schepen varen en zwaaien uitbundig. Door de drukte is het erg wild op het water zodat we besluiten om weer naar ons slaapadres in Brooklyn te gaan. Dit is het einde van ons verblijf in New York, morgen gaan we de Hudson rivier op.

Maandag 14 sept.
We gaan New York verlaten varen de Hudson rivier op. Voor 4 van onze gasten is het New York avontuur voorbij. Piet en Riet Stippent Ton en Joyce Zaal gaan

terug naar huis. Nyack is onze eerste overnachtings haven op de Hudson. Na een overweldigende ontvangst krijgen we een heerlijke barbecue aangeboden. Ook krijgen we hier weer nieuwe opstappers aan boord: Hans en Annelies uit Oss.

De Hudson rivier is hier erg breed: de brug die de beide oevers verbind is ongeveer 6km lang. Ze noemen het hier dan ook de Tappansee. De volgende ochtend ontmoeten Marion van Hees die al 18 jaar in Amerika woont. Zij biedt ons een lift aan naar de winkels en later maken we nog een mooie rondrit in de omgeving. Als we om 14.00 u vertrekken uit Nyack gaat Marion met ons mee. We moeten naar Peekskill, de vaart er heen is kort maar erg mooi: veel bergen en bossen met hier en daar een prachtig huis er tussen van bijvoorbeeld de Rockefeller's, Vanderbilts, en andere 'famous en rich' van Amerika. In Peekskill worden we hartelijk ontvangen maar eten we aan boord in verband met het tij en ons vroege vertrek de volgende ochtend. De tocht naar Cold Spring is niet bezeild en we varen hem volledig op de motor. De omgeving wordt echter steeds mooier. In Cold Spring worden we door de "Burgemeester" opgewacht en hij komt bij ons aan boord. Hierna volgen er nog velen, waaronder een geëmigreerde Nederlanders. Op deze reis gaat het 'Muziekbootje' steeds vooruit om ons met muziek de havens binnen te brengen.

De Burgemeester speelt doedelijk en geeft 's avonds, op de kade, samen met ons muziekbootje een voorstelling. Ze spelen het Wilhelmus en het Amerikaanse volkslied. Er wordt, door iedereen, uit volle borst mee gezongen. Ook Tulpen uit Amsterdam doet het goed.

Het weer blijft, voor September, heel mooi, soms wat winderig, maar dat is fijn om te zeilen.

In Kingston is de volgende stop, ook hier belangstelling genoeg. We liggen bij het Maritiem museum. Ze hebben wat oude sleepboten en een houten scheepsdok, in het museum veel over de oude boten op de Hudson en het IJzeilen in de winter want de rivier hier vriest bijna iedere winter dicht. We krijgen in het museumrestaurant gratis pizza eten en een demonstratie Country line-dansen.

De volgende etappe loopt van Kingston naar Catskill. Het is heerlijk weer en we kunnen zeilen. Om 17.00 u Officiële ontvangst door de Boboos: de plaatselijke farmers markthal is hiervoor ingericht. We worden met golfkarretjes opgehaald en thuis gebracht. Ieder schip krijgt een bedank oorkonde van de staat New York en een van de stad Catskill ,tevens een mand met steekproducten (wijn-appels-kaas-ahornsiroop). Natuurlijk weer de nodige toespraken, en het optreden van ons muziekbootje; dat vinden die Amerikanen prachtig. Het bekijks van de bevolking is ook hier weer overweldigend en het blijft tot laat in de avond druk met kijkers. Toch gaan we nog even bij de havenmeester wat drinken, die heeft extra een fust Heineken bier voor onze vloot gekocht. Al weer vroeg uit de veren, want gisteravond kregen wij een aanbod voor een stadswandeling en na anderhalf uur zijn we terug en gaan met ons allen naar de Farmersmarket . Allemaal streekproducten, zowel etenswaar als handwerk en sierraden. We tanken hier ook weer diesel, omgerekend 60 cent per liter. De heren krijgen ieder een pet cadeau, waarna we aller hartelijks afscheid nemen van deze bijzonder gastvrije mensen. Cocksakie is de volgende stop. We komen nu in de buurt van Albany, het eindpunt van de reis. Hier wordt een barbaque georganiseerd en een kampvuur gemaakt en het feest gaat door tot in de late uurtjes.

Vandaag Zondag 20 sept. Het laatste stukje Hudson. Als we opstaan is het potdicht van de mist, om 11 uur vertrekken we en dan schijnt de zon weer heerlijk. In Baltimore staan de mensen met de Hollandse vlag te zwaaien. Om op de juiste tijd in Albany aan te komen, varen we het laatste stuk langzaam. Het duurt even voor onze ligplaats geregeld is, we komen tegenover Albany terecht ,in de jachthaven van de wijk Renselear. De ontvangst door het Gemeente bestuur is magertjes, maar we worden door de jachtclub aller vriendelijks, in hun kantine, uitgenodigd. Onze gastheer, van het begin van onze Amerika reis, vaart met zijn gezin mee. Het is fijn deze mensen weer te zien. We blijven de volgende dagen in Albany liggen, want het de Pieternel gaat pas

over 14 dagen weer op transport naar Nederland. Zelf gaan we weer per vliegtuig terug. Ook deze vijf dagen is de belangstelling van de mensen groot, zelfs de lokale T.V. komt ons interviewen, en in de krant zijn we weer voorpagina nieuws.

We worden door diverse mensen uitgenodigd voor tripjes in de omtrek. We gaan naar het eindpunt van de Hudson rivier, bij Waterfort, waar een waterval is. Die heeft nu weinig water, maar in het voorjaar, als de sneeuw in de bergen smelt, komt er heel veel.

Op 26 september vliegen we weer terug en na een lange tocht kunnen we alleen maar zeggen dat het een onvergetelijke reis was. Ik kan er nog uren over vertellen.....

Piet en Nel van der Hurk

Regels voor Kopij:

Kopij verzenden per e-mail naar scheepspraak@planet.nl .

Alle tekst **zonder opmaak** insturen want anders moeten wij de zo zorgvuldig door jullie aangebrachte opmaak met veel moeite weer verwijderen vooraleer wij onze stijl kunnen toevoegen. Als u iets wilt benadrukken is onderlijning, **vet** of **cursief** geen probleem maar het gebruik van andere kantlijnen, koppen, stijlen of alinea-opmaak is niet gewenst!!

Foto's kunnen ter illustratie in de kopij worden geplaatst maar de foto ook als los bestand (zo groot mogelijk!!) meesturen. Het verkleinen van foto's, zorgt er namelijk voor dat de foto's onscherp in de scheepspraak worden afgedrukt.